No. 2910 Woensdag 29 Dec. 1937 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

HELPT DE SLACHTOFFERS VAN DE OORLOG! Men kan deze woorden lezen op kleine kaarten, die door vrouwen gedragen worden. Deze vrouwen, leden van de Chinese kolonie in Liverpool, verkopen ook vlaggetjes om de slachtoffers van de bombardementen in China te helpen.

De Eerste Suppletoire 1938.

Vervolg.

De Landbouw.

Met een grote dosis scepsis hebben we gelezen van de plannen van ons Bestuur onder dit hoofdstuk.

Het is een prachtig beginsel om tot vorming te komen van een kleine boeren stand, zoals deze begroting zegt; maar dan in een land waar door klimaat en regenval dit mogelijk is, zo voegen wij erbij.

Maar we zullen straks nog zien hoe ons bestuur voor regenval zorgen zal.

Ons Bestuur wil ook de vorming van een boerenstand op Curaçao proberen, of laten we liever zeggen weer eens proberen, door plantages aan te kopen en daarop woondorpen te bouwen. Iedere bewoner zal dan een stuk grond in gebruik krijgen om dit onder toezicht van de landbouwkundige, vakkundig te leren bebouwen. Een ander deel van die plantage(s) zal worden gebezigd om daar de veeteelt te beoefenen. Voor dit doel komt op de eerste plaats in aanmerking de aan het Gouvernement aangeboden plantage klein Santa Martha, gelegen in het 3de district. Het benodigde bedrag voor betaling van de koopsom ad *f* 35.00,— wordt hierbij aangevraagd.

In aansluiting aan het vorenstaande wordt verder nog een bedrag aangevraagd om de bedoelde plantage(s) in te richten. Dit bedrag is als volgt te speciferen:

voor de bouw van 10 huizen	*f*20000
voor de aanleg van 'n weg	„ 5000
voor de aanleg van een waterleiding met reservoir, verbetering putten en pompen	„ 6000
voor afrasteringen	„ 1000
	*f*32000

We hebben indertijd, Amigoe 17 April '37 en v.v., toen bij een suppletoire begroting reeds over de landbouwplannen van dit Bestuur de eerste voortekenen verschenen, onze bezwaren daartegen kenbaar gemaakt en wel op historische gronden. Historia docet en we zijn bang dat het l'Histoire se repete, ook hier weer bewaarheid zal worden en we een droeve herhaling zullen krijgen van de lijdensgeschiedenis onder Gouverneur van Beek en Donk, wanneer men tenminste niet naar de lessen der historie luisteren zal.

Het is waar, wat vroeger niet ging kan later misschien wel gaan: en daarom ook zijn we geenszins principieel tegenstander van nieuwe dingen, zelfs niet op 't gebied van landbouw, mits deze dan maar goed bestudeerd en verantwoord zijn. En hier nu ligt juist ons scepticisme.

We weten niet, wie in deze de raadsman is van ons Bestuur; en daarom kunnen we niet persoonlijk zijn wanneer we de vraag stellen, of deze niet ons Bestuur op avonturen uit laat gaan.

En we stellen deze vraag juist met het oog op wat, aan het slot van bovenstaand citaat volgt in deze suppletoire begroting, waar de Gouverneur schrijft:

> Tevens is ondergetekende voornemens om de herbebossing van het Gebiedsdeel ter hand te nemen niet slechts om de voortschrijdende erosie tegen te gaan doch ook om te trachten op die wijze de regenval te bevorderen. Hij stelt zich voor, voor dit doel jaarlijks evenals hierbij een bedrag van *f* 15000,— aan te vragen.

Hier hebben we nu de regenval, waarvoor ons Bestuur zorgen zal!

Het klinkt misschien wat onvriendelijk, maar het is toch een vriend die de feilen toont. En we hebben werkelijk de overtuiging, dat ons Gouvernement op de verkeerde weg is, met maar zo alle historische gegevens te negeren en deze niet alleen, maar de rapporten van deskundigen die in de loop der jaren aan de landbouw van Curaçao hun aandacht hebben gewijd.

Elders in dit blad hebben we daaraan meer speciale aandacht gewijd.

De organisatie der Veehouders.

Hierover is in het laatste jaar in de Pers heel wat geschreven, en waarbij wel gebleken is dat er in deze organisatie nog wel heel wat niet in orde is. Het nut van een dergelijke organisatie zal wel niemand durven ontkennen. Maar een dergelijke organisatie is niet de eerste op Curaçao.

En ook hier heeft het bestuur van Jhr. van Beek en Donk geleerd hoe het niet moet. Op Curaçao moet nog wel veel geleerd worden op het gebied van sociaal meevoelen en het liberale egoisme wat ging heersen in de aanvankelijk zo mooie pluimveevereniging van enkele jaren geleden, doet ons ook hier weer pessimistisch kijken, wanneer althans de leiding in deze Veehouders organsatie niet zeer krachtig en sterk zullen kunnen optreden.

Wat het Gouvernement in deze doen wil lezen we in het volgende:

> Reeds herhaalde malen is van de zijde der Veehouders verzocht om steun van het Gouvernement. De organisatie der Veehouders leidde evenwel een kwijnend bestaan. Thans evenwel bestaan plannen om, binnen het raam van de bestaande Bond, een cooperatieve verkoopsvereniging op te richten, teneinde tot een meer economische distributie van melk te geraken. Hiertoe zullen enkele verkoopplaatsen van melk dienen te worden opgericht benevens een centrale voor het aanbrengen en bottelen van de melk. Voor de distributie zullen de nodige vervoermiddelen moeten worden aangeschaft terwijl ook enig personeel zal dienen te worden aangesteld. De leden der cooperatieve vereniging zullen aandelen nemen groot *f*10.—. Aangezien het aldus bij-een gebrachte kapitaal evenwel niet voldoende is om het bedrijf te financieren stelt ondergetekende zich voor dat het Gouvernement een bedrag van ongeveer *f* 4500,— als aandelenkapitaal stort, welk bedrag geraamd wordt gelijk te zijn aan dat door de leden bijeen te brengen. Teneinde in de overige kapitaalsbehoeften der cooperatie te voorzien ware haar ene lening te verstrekken van *f* 45.5000,— welke de vereniging zich voorstelt uit de winst af te lossen. Ondergetekende is van mening op deze wijze te moeten tegemoetkomen aan de noden der grote en kleine veehouders waarmede vermoedelijk tevens bereikt kan worden dat de melkprijs voor de consumenten lager gesteld kan worden.

Openbare Gezondheidsdienst.

Onder dit hoofdstuk lezen we de plannen van uitbreiding van Rustoord Groot Kwartier met een vleugel voor onrustige mannen.

Voor de vroedvrouwen zullen in de districten huizen gebouwd worden, waarin zij hun beroep kunnen uitoefenen.

Verder lezen we dat het salaris van de Gouvernementschirurg verhoogd is tot *f* 400.— per maand en dat tot nu toe diens assistent en de narcotiseur steeds voor niets in Gouvernementsdienst hebben gewerkt, maar nu daarvoor *f* 100.— per maand zullen krijgen.

Behalve de afdeling der Krankzinnigen komt de rest der Gezondheidsdienst, in deze overigens zo royale begroting er wel heel schraaltjes af. We missen op deze begroting een Gouvernementsgeneeskundige, waar nog steeds de Gouvernementsgeneeskundige belast met het hospitaal, het leprozengesticht, het spreekuur in de Niewindtstraat en de armenpraktijk in een gedeelte van het tweede district en in de stad bewesten de haven overbelast is. Tevens missen we voor deze nieuwe functionaris, die internist is, de gelden voor een noodzakelijk laboratorium en de outillage daarvan.

En wanneer we van overbelasting spreken dan denken we vanzelf aan de havendokters met een 24 uren dienst. Alleen des nachts hebben deze functionarissen hier en op Aruba het zo druk, dat het Gouvernement maandelijks aan doktersgelden voor des nachts binnenkomende schepen *f* 8000.— int. Een uitgave hiervan van *f* 1500.— voor twee havendokters erbij, zou werkelijk geen overtollige weelde zijn. Tevens hadden we ook wel gaarne enkele nieuwe ambtenaren zien aangesteld bij de administratie van Financiën om de inning van deze havengelden, die thans door genoemde dokters moet geschieden, ter hand te nemen, daarbij zouden deze dan ook de schoolgelden van de bijzondere scholen kunnen innen, wat meer overeenkomstig zijn zou met de wet der gelijkstelling en waarop reeds herhaalde malen door de Koloniale Raad zeer tercht is aangedrongen.

Herbebossing en regenval.

Elders in dit blad, bij een bespreking der eerste Suppletoire begroting 1938 hebben we de aandacht gevestigd op wat ons Bestuur aldaar zegt over het bovenstaand onderwerp. We lezen aldaar:

> Tevens is ondergetekende voornemens om herbebossing van het gebiedsdeel ter hand te nemen, niet slechts om de voortschrijdende erosie tegen te gaan, doch ook om te trachten op die wijze de regenval te bevorderen. Hij stelt zich voor, voor dit doel jaarlijks evenals hierbij een bedrag van *f* 1500.— aan te vragen.

In onze gesprekken bemerken we herhaaldelijk dat tal van personen de overtuiging hebben dat in vroeger jaren Curaçao met dikke bossen was begroeid en er toen ook overvloedige regens vielen. Bij een voortschrijdende ontbossing is de regenval allengs minder geworden en vandaar dat we thans het dorre droge en onvruchtbare eiland Curaçao hebben. Althans buiten die paar regenmaanden.

Dit is een fantasie die op geen enkele historisch gegeven berust.

> Door den Directeur van het proefstation van het Boschwezen te Buitenzorg H.A.J.M. Beekman, is op het algemeen N. I. Bodemcongres in 1916 te Djocja, de stelling verdedigd dat de moderne wetenschap de invloed van bossen op klimaat en regenval erkent; en voorts dat de klimaatologische werking ook aan de Oost-Indische bossen, met name aan de bossen op de berghellingen moet worden toegeschreven.
>
> Het toekennen van een dergelijke invloed aan de bossen op Curaçao ligt geheel in de reden. De laatste stelling van genoemde houtvester Beekman; „Een onderzoek naar de omvang van de invloed van bossen op klimaat en waterbeweging is gewenst," toont echter reeds voldoende aan dat men met een zaak te doen heeft, waarin het laatste woord nog niet gezegd is. Er zijn niet veel onderwerpen waar zo uiteenlopende meningen over zijn verkondigd.

Dit citaat is het begin van een lezing, welke op 1 Nov. 1920 op Curaçao gehouden werd op een door den Gouverneur bijeengeroepen vergadering door den Heer J. W. Gonggrijp, houtvester in Suriname. De titel van deze lezing was: „Wat kan in zake Boswezen op Curaçao gedaan worden."

De Suppletoire begroting spreekt van **„herbebossing"** alsof er dus vroeger op Curaçao bossen geweest zijn.

Het is algemeen bekend dat de eerste ontdekkers van Curaçao, de Spanjaarden ons eiland rekenden tot de „Islas inutiles". Erg vruchtbaar zal het dus in die tijd niet geweest zijn.

Toch schrijft van Walbeeck in 1634 na de inname van ons eiland dat er „veel schoone valleyen" waren en „het meeste van het eylant overgroeyt met boomen, welker hout werdt gebruyckt tot verven."

Maar 't schijnt toch wel dat van Walbeeck wat had overdreven, want de latere berichten waren zo ongunstig dat men het eiland maar weer wilde verlaten. En dat dit niet gebeurd is, kwam alleen doodat men de mooie haven als vlootbasis wilden gebruiken. Uit de grote voorraad proviand die geregeld uit Holland gestuurd moest worden, valt ook wel te concluderen, dat er hier niet veel te halen viel.

Trouwens de bossen, waarvan Walbeeck spreekt, worden door hem nader gespecificeerd, met de aanduiding van verfhout. En wanneer we nu in het voorjaar hier die kleine boompjes zien, vol met die heldergele bloempjes, dan weten we meteen dat een grote menigte van dergelijke boompjes, want dat is het verfhout, wel een heel armzalig bos is.

Het blijkt dan ook dat we de uitdrukking van van Walbeeck moeten opvatten, zoals die van Kikkert uit zijn rapport van 2 Juli 1817 waar hij schrijft:

> De bossen op dit eiland zijn zeer uitgestrekt, doch bestaan meest uit kreupelhout en enige mangelbomen.

Ook Gouverneur Kikkert heeft in zijn dagen reeds gedacht aan bebossing van dit eiland; maar zijn slotconclusie uit genoemd rapport was:

> Dewijl de ondervinding leerde dat de opbrengst der bossen niets betekende, heeft men dezelve onder geen behoorlijke behering gesteld en kunnende alsnog getuigd worden dat dezelve geen aandacht waardig zijn.

En wat dan te zeggen van de invloed van de Curaçaose bossen op de regenval?

De historicus Euwens heeft daarover in de Amigoe van Sept. 1920 enkele artikelen geschreven en concludeerde:

> Op grond van historische gegevens is het voor ons een uitgemaakte zaak, dat Curaçao in het historische tijdvak van de laaste 3 of 4 eeuwen, wat de afwisseling van regen- en droogte perioden betreft, niet merkbaar veranderd is.

Zij dan ook die in tegenstelling met ons toch nog menen, dat Curaçao vroeger bossen had, zien nu wel in deze uitspraak van Euwens, dat ze voor regenval van nul en gener waarde waren.

Trouwens Curaçao heeft als oorzaak van de wenige regenval een heel bijzondere klimaatologische gesteldheid, gelijk de deskundige in de Encyclopedie van Nederlands-West-Indië artikel „klimaat" schreef,: de regenarmoede van Curaçao is in hoofdzaak te wijten aan de grote droogte van de hogere luchtlagen en onvoldoende ontwikkeling van de stijgende luchtstromen.

En aan deze grote droogte van hogere luchtlagen zullen duizend bomen geen water kunnen onttrekken.

We hebben hierboven een citaat aangehaald uit de lezing van de Heer Gonggrijp, een zeer belangrijke studie over de vraag, wat inzake boswezen op Curaçao gedaan kan worden. We kunnen deze lezing hier niet in zijn geheel citeren. Belangstellenden verwijzen we naar de West-Indische gids van 1921, waarin deze studie in zijn geheel is opgenomen.

Maar wel citeren wij hier Gonggrijps conclusie:

> Zo ik om het voorgaande dan ook al **niet kan adviseren tot het in het leven roepen van bosreserves** op Curaçao, ik moet nadrukkelijk waarschuwen tegen het roekeloos vernielen van het nog op het eiland, vooral de heuvels aanwezige **houtgewas.**

Verder geeft Gonggrijp op het rapport Havelaar (1901) die van herplanting der hellingen een invloed ten goede verwachtte, door tegengang van de sterke uitstraling van de, door de zon geblakerde bodem en zodoende vermeerdering van de kans op regenneerslag. **En dan op de vraag,** wat inzake bosaanleg op Curaçao gedaan kan worden, zegt Gonggrijp:

> „geloof ik dat gezegd kan worden **dat men geen bossen moet gaan aanleggen.** Het is zeer twijfelachtig of dit enig nut zou hebben en zeker is het hier overal zeer moeilijk en kostbaar en practisch onuitvoerbaar."

Wat wel van belang is voor ons eiland en waarop Gonggrijp, Havelaar, Rijkens en alle deskundigen gewezen hebben, is, het vasthouden van het regenwater op **ons eiland,** door damaanleg. Niet zozeer grote dammen als waterreservoirs, maar kleine stenen dammen z.g. faha's om het in de valleien stromende water zoveel mogelijk op te houden en daardoor het grondwaterpeil te verhogen.

We hopen dat de „deskundigen" van ons Bestuur de lessen der historie zullen bestuderen en ze toepassen.

Een jammerlijk tekort.

Maar al te vaak spreken en schrijven over de katholieke godsdienst mensen, die daartoe, hetzij wegens gebrek aan kennis of omdat zij vastgeroest zitten in allerlei vooroordelen volstrekt onbevoegd geoordeeld moeten worden.

Wat Tertuliaan reeds in de eerste tijden van het Christendom schreef, is en blijft ook thans nog waar: De Christelijke godsdienst vraagt slechts éne zaak, namelijk hem niet te veroordelen zonder hem te kennen,, ne ignorata damnétiur."

En Vader Vondel eveneens:

> De melk der voedster slimme wennis
> Wordt spa verleerd door beetre kennis.

We hebben hier betrekkelijk veel knappe mensen op menig gebied. Maar wat aangaat de kennis van het Katholicisme, valt er zeker een zeer groot tekort te constateren.

Voorbij zijn de tijden, dat geleerden **als Hugo** de Groot, Leibnitz en zo vele anderen zich verdiepten in de studie van het Christendom. Wel spannen velen thans hun krachten in, om op de hoogte te komen van Boeddhisme, Islam en andere valse godsdiensten. Maar om het ware, het oude Christendom, het Katholicisme naar waarheid te kennen... Toch heeft dit Europa uit de barbaarsheid gered, en aldus zeker een uiterst belangrijke **historische** rol gespeeld...

Wel mochten dit soort lichtschuwe geleerden de woorden ter harte nemen:

Messieurs, examinez comme moi et comme moi vou croiriez (Heren, onderzoekt evenals ik, en evenals ik zult gij geloven) die Laharpe na zijn bekering tot de ongelovigen van zijn tijd richtte.

Ja, als men daar eens naar luisterde, ernstig ging onderzoeken en daarbij Linneus' woord in praktijk bracht: innocue vivito, numen adest: leef goed en God zal u helpen. Want waar niet innocue geleeft wordt, zal het licht des geloofs niet gemakkelijk schijnen.

Tot hier spraken wij over een tekort aan kennis van het Katholicisme bij **andersdenkenden.** Maar gaat wel menig **katholiek** op dat gebied vrij uit? Laat ook bij hem de grondige kennis van zijn godsdienst niet vaak te wensen over?

En toch is die kennis van zo groot belang om de redelijkheid van ons geloof in te zien. Daarbij zo nodig om de aanvallen van andersdenkenden te kunnen afweren. Helaas, zoals het nú met sommigen gesteld is, zullen ze vaak op heel gewone moeilijkheden het antwoord schuldig moeten blijven. En het gevolg van die geringe kennis voor hen zelven? Zo licht leidt ze tot mindere waardering. Want ongekend maakt onbemind, is hier misschen nog meer dan in andere gevallen waar. En uit die geringere waardering wordt dan licht onverschilligheid geboren, onverschilligheid de moeder van afvalligheid.

Waren in de 16e eeuw de katholieken beter onderlegd geweest in het godsdienstige, hadden ze vooral beter toegepast het innocue vivito nooit zouden er zo velen zijn afgevallen, zich van de Kerk hebben afgekeerd.

Wat derhalve hoogst nodig is voor meer dan een onzer katholieke broeders? Wel, dat ze trachten door het lezen van solide katholieke leerboeken zich op de hoogte te stellen van hun heerlijke godsdienst. Door de katholieke boekhandel is er thans gelegenheid te over, om deze zonder veel moeite en tegen billijke prijs machtig te worden, terwijl men voor mogelijke raad of twijfel steeds terecht kan bij degenen, de onze leeraars in het godsdienstige zijn.

Studie kost ongetwijfeld enige inspanning. **Maar** betere kennis van de godsdienst is dat ongetwijfeld wel **waard.**

Onder alle kundigheden dient deze kennis de eerste plaats in te nemen. Zonder haar zijn we geen wegwijze reizigers, maar dwalende wandelaars naar het einddoel van dit leven.

Daarenboven: „wonderbare zaak, chose admirable — aldus **Montesquieu** — de (christelijke) godsdienst, die enkel tot doel schijnt te hebben het geluk in het andere leven, maakt ook ons geluk uit in dit leven."

En de bekende **Thiers** heeft eens in de Franse Kamer gezegd: „Als ik in mijn handen de weldaad des geloofs had, zou ik ze openen boven mijn vaderland. Wat mij betreft, honderd maal acht ik een gelovige natie meer dan een ongelovige. Een ongelovig volk is beter geïnspireerd, waar het aankomt op werken des geestes en heldhaftiger, wanneer het eigen huis en haard moet verdedigd.

Wat Thiers hier zegt van een volk, is ook zeker waar van den enkeling. Maar nog eens om waarlijk katholiek te zijn, d.i. katholiek van de daad, dienen wij onze godsdienst goed te kennen en er naar te leven.

Wie onze godsdienst goed kent en er goed naar leeft, heeft hem lief én om zijn redelijkheid én om zijn verhevenheid én om de troost die hij er onder alle omstandigheden, bij leven en sterven in zal vinden.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Wij schrijven thans ons laatste overzicht in 1937, welk jaar de wereldvrede ook al niet gunstiger geweest is als 1936. Hadden we in dat jaar de oorlog van Italië met Abessynië en de Spaanse burgeroorlog; over 1937 hebben we telkens in ons overzicht moeten schrijven over de nog steeds voortdurende Spaanse oorlog en de oorlog tussen Japan en China. Deze laatste oorlog is in aard en opvatting een broertje van de Abessijnse n.l. een onrechtvaardige overweldiging door een fascistische Staat. Japan en Italië hebben zich beiden dezelfde schanddaad veroorloofd en tegenover beiden ook stonden de grote mogendheden weerloos, omdat feitelijk iedere grote natie hetzij fascist of geen fascist met hetzelfde egoïsme is bezield, waardoor eigenbelang en geweld boven het recht geplaatst worden. Daarom ook heeft de debacle van de Volkenbond zich dit jaar verder voltrokken.

Van een dergelijk eigenbelang vinden we dezer dagen nog in de berichten omtrent de uitvoer van wapenen naar Japan. Engeland dat in deze oorlog de mond vol heeft over Japan's onrecht; en op de negen-mogendheden conferentie Japan duidelijk de onrechtmatige aanvaller heeft genoemd, weet momenteel een aardige cent te verdienen aan de wapenleveranties aan Japan. Het is weer een repetitie van de oorlog van 14 toen Engelse soldaten door Engelse kogels werden doodgeschoten. In het Engelse lagerhuis is dan ook over deze wapenleveranties nog al wat te doen geweest; maar namens de Minister van Buitenlandse zaken werd geantwoord; dat er bij niet-levering moeilijkheden zouden komen welke een gevolg zouden zijn van de bepalingen van het tussen Engeland en Japan in 1911 gesloten handelsverdrag.

De resolutie van de Volkenbond in October van dit jaar, waarbij besloten werd om geen maatregelen te nemen, die China in zijn positie ten opzichte van Japan zouden verzwakken, ontheft Engeland niet van zijn verplichtingen, voortspruitende uit het handelsverdrag met Japan.

De arme Chinezen zullen dus van de ene zijde de grootste deelneming ondervinden van het perfide Albion en van de andere kant door Engelse kogels worden neergeschoten.

Want er wordt in China nog geweldig gevochten. Het veel sterkere en beter georganiseerde Japanse leger is gemakkelijk tegen een geordende Chinese strijdmacht opgewassen. Ook Tsjang Kai Shek is daarvan overtuigd en heeft dan ook in 'n interview verklaard dat hij geen grote slag tegen de Japanners voeren zal, maar zijn kracht zal gaan zoeken in een guerilla. Wat dit voor Chinese successen geven zal, moeten we afwachten. De strijd wordt thans geleverd voor de stad Hangchow de hoofdstad van de provincie Tjekiang.

De gespannen toestand met de Ver. Staten en Japan in zake het Panay-conflict is thans opgelost. Met de Kerstdagen, aldus de berichten, zijn zelfs Roosevelt en Cordell Hull daarvoor op hun post gebleven; maar dergelijke berichten lijken ons wel wat comediespel. Veel drukte voor niets, want zoals we enkele weken geleden reeds schreven, was Amerika werkelijk van plan iets tegen Japan te doen dan had het op de Brusselse conferentie wel krachtiger opgetreden. De grote mogendheden geven momenteel wel de indruk van blaffende honden die niet bijten.

We hebben de laatste maanden voortdurend de indruk gehad en deze ook telkens neergeschreven, ondanks de voorspellingen die in begin November op Curaçao geuit werden door de, zoals de Beurs schreef, wereldberoemde waarzegster Mevr. Laila. Men zal zich nog herinneren, dat deze dame voorspelde dat dit jaar nog een wereldoorlog uit zou breken, waarbij Rusland, Frankrijk en de Ver. Staten tegen Duitsland en Japan zouden vechten.

Zal onze Curaçaose dagbladpers thans inzien dat ze door deze dame bij de neus genomen is?

Uit een advertentie onlangs in de West, blijkt dat deze dame in Paramaribo harer tenten opgeslagen had en daar ter beschikking was van het publiek voor „persoonlijke voorlichting, toekomstvoorspelling enz. in het kort eenvoudige waarzeggerij, waarvoor gelukkig in dit gebiedsdeel de wet geen gelegenheid geeft en waarom deze Madame dan ook maar op aanzegging van de politie hier spoedig vertrokken is.

Met Kerstmis heeft Z.H. de Paus, zoals te verwachten was, zijn Kerstrede vooral gericht tegen de kerkvervolging in Duitsland, waar de Nazileiders met de dag meer vastlopen in eindeloze woestenij van een zinsbegoocheling, een zelfvergoddelijking, welke eindigt in de schaduwen des doods. De hopeloze troosteloosheid van een Nirwana. Zij hangen hunne onsterfelijke zielen aan de galgen van hun hakenkruis. Hun heldencultus vervangt als droef surrogaat de Volmaakte Vrede van het hunkerende, dorstende mensenhart: „Jezus de Gekruiste Nazarener". Hun drieëenheid is B.E.B.: Bloed, Eer en Bodem. De Christelijke aardse drieëenheid van Vader, Moeder en Kind hebben zij weggeworpen. Zij hebben de mond vol over de verdediging van het „positieve Christendom", welk met Christendom evmin iets gemeen heeft met Christus als vuur met water.

Immers de ex-Katholiek, de renegaat Göbbels, en de heer dr. Alfred Rosenberg, c.s. zijn de gezworen vijanden van Christus en Zijn Kruis. Hun bruin bolsjewisme is driester en suggestiever. De communistische horden vernielden de kerken, de kloosters, de priesterschaar, de rabbijnen en het gelovig volk. Stellen wij vast dat dit alles vernietiging is van vergankelijke zaken, vergankelijke glorie in het licht der eeuwigheid. Ook al zagen wij machteloos, doch met gebalde vuisten toe bij deze vernietiging der stof: omdat het ons eeuwig heil dienstbaar was, geestelijk symboliseerde. Omdat wij mensen zijn, en ons bloed begint te bruisen en stromen bij het zien dezer helse vernietiging van cutuurgoederen en brandende levende fakkels.

De bruine bolsjewist, alias nationaalsocialist, ontroeft den herder zijn kudde, hypnotiseert de geesten, rooft de onvergankelijke zielen, de kinderziel vooral ook door zich te plaatsen tussen vader en zoon, moeder en dochter. Hij is de evenknie van den communist welke hij zegt te bestrijden. Doch hij handelt met een helse verfijndheid, als een gematerialiseerde hellevorst.

De Katholieken staan voor deze „positieve Christenen" op dezelfde lijn als de Joden. Slechts één ras is in hun ogen superieur en van waarde n.l. dat van de gehakenkruiste Wodanridders, dat zijn de nationaal-socialisten. Het ras van „goddelijk bloed".

Wanneer zal voor de arme vervolgden en belasterden een betere tijd in het Derde Rijk aanbreken Wanneer zal deze gruwel der ontheiliging verdwijnen en daar weer *rechtvaardigheid en waarheid* heersen? Laat ons hopen en bidden dat een groot cultuurland als Duitsland niet terugvalt in het sombere, hopeloze heidendom van lang vervlogen eeuwen. Ere onze getrouwe vervolgde geloofsgenoten aldaar.

VERWONDING.

Op Woensdag 8 December j.l. heeft de 27-jarige M. te Maduro in het 2e district ruzie gehad met zijn vrouw, waarbij deze vrouw hem met een fles tegen het hoofd heeft gegooid, met het gevolg dat de man een flinke wond aan het hoofd bekwam. Hij is hiervoor ter verpleging in het St. Elisabeths hospitaal alhier opgenomen, alwaar hij in de avond van 14 December 1937 is overleden. Tegen de echtgenote van hem wordt proces verbaal opgemaakt.

GELD ONTVREEMD.

Ten nadele van de Chinese voorman L. M. van een alhier in de haven liggend tankschip, is, terwijl hij aan de wal vertoefde, uit zijn kastje in het verblijf aan boord, een bedrag aan geld ontvreemd. De Politie heeft de zaak in onderzoek.

Door de 21 jarige koopman P. is aangifte gedaan, dat dat uit een bestelauto die hij een ogenblik aan de Pietermaaiweg onbeheerd had laten staan, een tas, inhoudende een bedrag van ruim ƒ 52.— is ontvreemd. De Politie onderzoekt de zaak.

AANRIJDING.

Op Woensdag, 15 December des voormiddags omstreeks 11 uur, is de 68-jarige vrouw S. in de Belvederstraat alhier door de 20-jarige wielrijder D. aangereden, met het gevolg dat de vrouw viel en bewusteloos op de straat bleef liggen. De Politie heeft de zaak in onderzoek, teneinde na te gaan of in deze sprake is van schuld van de zijde van den wielrijder.

VERDACHT VAN OPLICHTING.

Tevens is door de Politie aangehouden als verdacht van oplichting en voor onderzoek in bewaring gesteld de 24-jarige zeeman B.

NEDERLAND.

BENEDEN WAARDIGHEID EN ERNST.

De „Standaard" driestart:

'Een der ernstige gevaren die het Nederlandse volk bedreigt is de onrustbare echtscheidingsvermeerdering.

Bestrijding van dit voortwoekerend kwaad is roeping der Regering.

Vast te houden aan de ordinantie van de heiligheid van het huwelijk is voor haar plicht.

Een ernstige teleurstelling is het te moeten ontwaren, dat de vrijzinnige pers — een enkele gunstige uitzondering als „De Avondpost" daargelaten — en de sociaal-democratische van deze roeping niets begrijpt, of liever haar loochent.

Geschamperd heeft zij deze weken op de benepenheid der Christelijke Kamerleden en Ministers, die met zekere graagte hun enghartige farizese beschouwing doen triomferen.

Hun vasthoudendheid aan de ouderwetse strenge moraal wordt toegeschreven aan minderwaardige politieke overwegingen.

„Overigens kunnen wij ons niet geheel onttrekken aan de indruk, dat de regering en de rechtse sprekers de echtscheidingsregeling dankbaar gebruiken als een aanleiding om de noodzakelijkheid ener positief-christelijke samenwerking te demonstreren" — schrijft „Het Volk."

En de „Nieuwe Rotterdamse Courant" gewaagd van de „kunstmatige blijdschap over een zeldzaam „positief-christelijk" verenigingspunt."

Dergelijke schimpscheuten blijven toch waarlijk beneden de waardigheid van goede journalistiek.

Zeker beneden de ernst van het vraagstuk, dat in het geding is.

VERGELD KWAAD MET GOED.

De ironie der feiten heeft in de laatste weken weer betekenis gekregen in de ziekte van de dezer dagen overleden Generaal Ludendorff, die gestorven is in een katholiek hospitaal.

In zijn laatste ziekte werd hij opgepast door katholieke Zusters.

Lijdend aan dezelfde ziekte, waaraan Generaal Ludendorff gestorven is, werd hij op 4 Nov. geopereerd door Professor Ludwig Kielleukner, een bekend Münchener Specialist.

De ironie nu was deze, dat Ludendorff zijn latere jaren geheel besteed heeft aan de Tannenberg-organisatie een Neo pagaanse, anti Christelijke en anti semietische vereniging. Zijn uitgeversfirma, het Ludendorff publicatie bureau, leverde talrijke tractaatjes tegen Vrijmetselaars, Joden, Katholieken en andere „bovennatuurlijke" machten.

En nu is Ludendorff in zijn laatste ziekte verpleegd door Zusters van de Kerk welke hij heeft trachten te vernietigen en van het Geloof wat hij heeft willen uitroeien. Verder heeft een Joodse dokter door een operatie het leven van Ludendorff trachten te redden en de Vrijmetselaar is als weldoener opgetreden tegenover deze eenmaal grote legeraanvoerder, die in latere jaren het slachtoffer werd van vreemde obsessies.

DE KATHOLIEKEN EN HET ZWITSERS ANTI-MASONIC BLOK.

Enkele weken geleden maakten de telegrammen melding van een plebisciet in Zwitserland voor opheffing van de vrijmetselarij, wat geslagen werd met 508.000 stemmen tegen 232.000.

We lezen thans in The Catolic News, dat de katholieke leiders zich sterk geopponeerd hebben tegen de beweging om de Vrijmetselarij in Zwitserland onwettig te doen verklaren.

Het voorstel was gekomen van de Frontisten, een soort Zwitsers Nationaal Socialisme. Dr. Wick journalist en leider van de Katholieke partij verklaarde dat als katholiek, hij en zijn fractie de Vrijmetselarij veroordeelden als een geheim genootschap, vijandig aan de Kerk, en wat verschillende malen ook door de Pausen veroordeeld is. Maar toch, zo voegde hij er aan toe, zijn wij tegen de uitzonderingswet, welke tegen de Vrijmetselaar gericht is, evenals wij vroeger veroordeeld hebben de uitzonderingswet tegen de katholieken.

De bekende Socioloog en priester Dr. Beck heeft in verschillende katholieke bladen dit standpunt van de katholieken nader uiteengezet en kwam tot de volgende conclusies.

1. Het doel van deze uitzonderingswet — geweddadige uitroeiing van de Vrijmetselarij — kan toch niet door dwingende maatregelen bereikt worden.
2. Het is hoogst noodzakelijk dat alle partijen die loyaal staan tegenover de Staat, elkander helpen in de bestrijding van de grootste vijand het communisme, en daarom zijn dwingende maatregelen, die welwillende partijen van de Staat vervreemden, inopportuun.
3. De katholieken willen de Vrijmetselarij niet bestrijden met physieke maatregelen van geweld, maar in overeenstemming met de instructies van Paus Leo XIII met de wapens van geest en waarheid.

COLUMBUS' AFSTAMMELING.

Een correspondent van de Popolo d'Italia heeft in zijn blad verhaald, in welke dramatische omstandigheden de laatste afstammeling van Christophorus Columbus, die Christobal Colon, hertog van Veragua heette, de dood heeft gevonden. Onlangs werd gemeld, dat hij te Madrid is vermoord.

De hertog was een oude man, die een grote hoeve bezat te Valjuanete bij Toledo, waar hij een beroemde stal van Arabische paarden had. Hij intersseerde zich alleen voor paarden, sport en boeken en bemoeide zich in het geheel niet met de politiek. Ten tijde van het uitbreken van de burgeroorlog woonde hij te Madrid en meende daar rustig te kunnen blijven. De ambassadeurs van Chili en Argentinië, die bijzondere aandacht wijdden aan de laatste nakomeling van den ontdekker van Amerika, vroegen opzettelijk een audiëntie aan bij minister del Vayo, om hem te vragen, de veiligheid van de hertog te garanderen. Het antwoord was, dat de hertog niet in gevaar verkeerde, omdat hij geen enkele vijand had. Een bediende van den hertog echter zekere Ramirez, die den bijnaam „El Cojo" had, wenste de dood van zijn meester, om zich meester te kunnen maken van de hoeve. Hij plaatste zich aan het hoofd van een der vele ongeregelde benden, die aansprakelijk zijn voor zoveel gruweldaden, en drong op een nacht het hertogelijk paleis binnen, waar hij den hertog arresteerde, en zekeren markies Aguilla Fuente, die toevallig in 't paleis logeerde. Spoedig werd bekend, dat de hertog en zijn neef de markies verdwenen waren, maar niemand wist wat er precies gebeurd was. De ambassadeurs van Chili en Argentenië vroegen weer een audiëntie aan bij minister del Vayo, die beloofde, een onderzoek in te stellen.

Het onderzoek leverde echter geen resultaat op. Na enige tijd hoorde een typiste van de Argentijnse ambassade van een lid der Spaanse militia, dat de hertog en de markies gevangen zaten in het klooster van San Domestico, dat als gevangenis was ingericht. Aanstonds gaf minister del Vayo order, deze twee gevangenen in vrijheid te stellen. „El Cojo" beloofde dat de volgende morgen te doen, maar des nachts dwong hij de oude man een verklaring te ondertekenen, dat hij zijn landgoed vermaakte aan zijn gewezen bediende, en in de vroege morgen werd hij met zijn neef den markies in een auto buiten Madrid gereden en doodgeschoten.

KERSTVARIA.

De twaalf nachten.

In heel Midden-, West-, en Noord-West-Europa kent men de „twaalf nachten", n.l. die, welke Kerstmis van Driekoningen — in het Engels „Twelfth Night" — scheiden, en die in zich moeten weerspiegelen het weer van het nieuwe jaar: is het de eerste nacht koud, dan zullen we een koude Januari hebben, is het de zevende nacht voortdurende regenachtig, dan zal de zevende maand van het jaar, Juli geheel verregend zijn, enz. Duitsland schenkt ook aan het weer van die twaalf dagen na Kerstmis zijn bijzondere aandacht; niet alleen de nachten maar ook de twaalf dagen zouden het weer gedurende de twaalf maanden beheersen.

In sommige delen van Duitsland laat de boer gedurende die „Zwölften" alle arbeid rusten. Te werken in deze tijd zou zondig zijn. De boerin is in de dagen uiterst voorzichtig, en blijft in huis; anders zou de kans groot zijn om in het nieuwe jaar te sterven.

De oude Germanen meenden, dat de goden van het nieuwe jaar in die twaalf dagen hun intocht deden; vandaar, dat het in die tijden erg kon spoken. Menig herder zal nog heden ten dage niet gaarne gedurende de „Zwölften" de woorden muis, vuur, wolf uitspreken. Immers hij zou in aanraking komen met de dood of de duivel en allerlei misère zou daar het gevolg van zijn.

De naam Kerstmis.

In het Frans heet,(zoals men weet Kerstmis „Noël", dat accordeert met het Latijnse „Natalis" en met het Italiaanse „Nale". De Spanjaarden spreken van „Navidad", de Bretons van „Deiz Nedelee" (dies natalis). Alle Romaanse volkeren noemen Kerstmis dus „Geboortedag."

De Germaanse en Angelsaksische volken wijzen echter, maar het schijnt op de wijding, de stemming. De Duitsers spreken van Weinhnachten (gewijde nachten) de Engelsen en Hollanders van Christmas, Kerstmis (Christus-feest).

TOERISTENSCHEPEN.

Kungsholm	15 Jan. 1938.
Statendam	16 Jan. 1938.
Veendam (Uit New-Orleans	23 Jan. 1938.
Staendam	27 Jan. 1938.
General von Steuben (v. Eu.	30 Jan 1938
Milwaukee	1 Feb. 1938.
Ranchi (van Europa)	1 Feb. 1938.
Georgic	4 Feb. 1938.
Kungsholm	5 Feb. 1938.
New York	7 Feb. 1938.
Arcadia	8 Feb. 1938.
Laconia	11 Feb. 1938.
Statendam	13 Feb. 1938.
Britannic	14 Feb. 1938.
Veendam (uit New-Orlean	14 Feb. 1938.
Pilsudski	14 Feb. 1938.
Georgic	25 Feb. 1938.
Kungsholm	26 Feb. 1938.
New York	27 Feb. 1938.
Empress of Australia	27 Feb. 1938.
Arcadia	28 Feb. 1938.
Pilsudski	2 Mrt. 1938.
Statendam	6 Mrt. 1938.
Britannic	7 Mrt. 1938.
Paris	7 Mrt. 1938.
Veendam (uit New-Orleans	10 Mrt. 1938.
Georgic	17 Mrt. 1938.
Kungsholm	19 Mrt. 1938.
Arcadia	20 Mrt. 1938.
Pilsudski	21 Mrt. 1938.
Britannic	27 Mrt. 1938.
Paris	28 Mrt. 1938.
R'dam (rond Z-Amerika	31 Mrt. 1938.
Kungsholm	2 Apr. 1938.
Statendam	4 Apr. 1938.

Sint Tarcisius Vereeniging San Mateo.

PROGRAMMA VOOR HET JAAR 1938.

Een Heel Bijzonder Jaar.

De „WOENSDAGAVOND" is en blijft De AVOND van onze St. Tarcisius Vereeniging.

Daarom:

(1) Iedere Woensdagavond — zonder uitzondering — bijeenkomst van alle leden in onze parochiekerk.

(2) Iedere Eerste Woensdag der maand, na de bijeenkomst, wordt er een korte zangles gehouden voor alle leden. Dit is hard noodig.

(3) Iedere Laatste Woensdag der maand wordt er na de bijeenkomst een Speciale Conferentie gehouden voor de oudere leden d.w.z. voor hen die de lagere school reeds verlaten hebben.
In deze Speciale conferenties zullen Belangrijke en Actueele punten besproken worden.

(4) Na iedere bijeenkomst Gelegenheid om te biechten.

(5) De Bibliotheek der St. Tarcisius Vereeniging is Woensdagavond alleen geopend voor de oudere leden.
De Jongeren moeten s'Zaterdagsmorgens komen tusschen 8 en 9 uur.

Gaat dit jaar meer en beter lezen.
Onze goedvoorziene bibliotheek stelt U daartoe in de gelegenheid.
De Prijs bedraagt slechts TWEE en 'n HALVE CENT per Boek.

Iets heel bijzonders!!!!!!!!

Wat???????

U weet toch allemaal, dat wij dit jaar, dus in 1938 ons NIEUWE en MOOIE JEUGDHUIS openen.

Een Reuze Toekomst wacht ons dus.

Werkt dus allen mee, eendrachtig en energiek.
Komt trouw op de bijeenkomsten.
Verzuimt nooit, in geen geval.
Gedenkt de Jeugdbeweging in een vurig gebed en in .... de Collecte.
Vergeet dus niet ook Uw penningske bij te dragen.
Want vele kleintjes maken een groot ....
Zet U dus allemaal in BEWEGING
Ter eere Gods.
Tot heil van Uw eigen ziel en die van Uw evennaaste.
Tot vooruitgang van onze St. Tarcisius Vereeniging.
Tot groei en bloei van onze Parochie van San Mateo.

De Directeur der St. Tarcisius Vereeniging:
Pater PH. H. OFFERMANS, O.P.

De kunsten staan aan eeuw noch tijd gebonden.
Vernuften gaan en komen op hun tijd.
Het voor of na brengt lof aan, noch verwijt.
De jongste vindt wel dat gene oudsten vonden.
(Op het beeld van Joan Maurits).

Voor ons doen en laten weten wij zo gemakkelijk een verschoning en een kleurtje te vinden; waarom dan niet eerlijk zijn en ook van anderen verontschuldigingen aannemen.

Tussen fijne zielen bestaat een contact, dat geen inspanning vereist, een wederkerig aanvoelen en begrijpen, waarbij regels en systemen maar zouden hinderen.

De heelkunst geeft ons vlees en been
Door handgreep, band en artseny.
Zij dient Natuur in 's mensen leên,
En drijft de kwalen weg; hetzij
De kunst herstelle, of snoeie, of sterk
Men kroon' dit nut en heelzaam werk.
(Op de heelkunst).

TIJD OM OP TE STAAN. Verwijtend kijkt de koe naar de plichtvergeten drijver, die steeds aan het slapen is, in plaats van op te staan en haar te voederen.

CURACAO.

IN DANK ONTVANGEN.

Van de Shaw Savill Line, agenten Maduro & Sons een weekkalender.

Van de firma Maduro & Sons agenten van de Nederlandse Cement Enci een maandkalender.

Van de Hapag een maandkalender.

Van de K.L.M. een maankalender alsmede een maandkalender van de Verzekering Maatschappij der Nederlanden.

Van de agenten van de Singer Naaimachine een aantal reclameartikelen.

Van de Indische Gasmaatschappij een maandkalender.

Van de All America Cable, Inc. een kalender, met een kaartje.

DE WINCHARGER.

We hebben misschien al verschillende malen, buiten op de huizen kleine molentjes gezien. Dat is de Wincharger op vele plaatsen buiten reeds in gebruik voor het opwekken van de benodigde electriciteit voor radiotoestellen.

Maar er bestaan ook Winchargers voor de lichtvoorziening in de buitenhuizen, waar men niet op het electrische net kan aangesloten worden.

Dan worden de molens groter en kan de electriciteit van 6 tot 12 en 32 volt verhoogd worden.

Met Edison's batterijen is het dan ook mogelijk op windstille dagen licht te hebben, uitsluitend met gebruikmaking van de wind.

Voor Curaçao lijkt deze installatie ons wel bijzonder geschikt en goedkoop. De Hr. Sipkes op Brakkeput is agent van deze installaties die gaarne demonstratie geeft, zoals hij in een advertentie in dit blad heeft aangekondigd.

GEEN VUURWERK BIJ DE ZIEKENHUIZEN.

Gaarne vestigen we de aandacht op de advertentie in dit blad, waarin de Medici verzoeken in de omgeving der hospitalen en ziekenhuizen dezer dagen geen vuurwerk af te steken.

In het belang der zieken zal ieder gaarne aan dit vriendelijk verzoek medewerken.

APOSTOLAAT TER ZEE. R.K. ZEEMANSHUIS KLIPSTRAAT 49 EN 51.

Kerstmorgen bezocht, namens het Bestuur van het Apostolaat ter Zee de leden Mej. Meyer en de Hr. Goilo het Sint Elisabeth's Gasthuis, om de zieke zeelieden daar de Kerst- en de Nieuwjaarsgroet van het Bestuur te brengen en hen een kerstgeschenk aan te bieden. De zieke zeelieden, 21 in getal, toonden zich heel blij met dat onverwacht bezoek en met hun cadeautjes. Daarna werden door dezelfde leden de zieke zeelieden, 12 in getal, op het Sanatorium Groene Kruis ook bezocht. Daar konden de leden de zieken niet persoonlijk bezoeken en met hen spreken, zoals op het Sint Elisabeths Gasthuis.

Aan de Directrice van het Sanatorium werden de Kerstcadeautjes aangeboden, die beloofde ze aan de Kerstboom te hangen en de zieke zeelieden ieder het zijne die avond ter hand te stellen.

Kerstavond kon het Bestuur van het Apostolaat ter Zee door belangloze medewerking van de Directie van de Curaçaose Radio Vereniging de zeevaarders in het Gebiedsdeel Curaçao, aan boord van de schepen in de haven en aan boord van de schepen op zee per radio bereiken, om ze een Zalig Kerstfeest en een Gelukkig Nieuwjaar te wensen en verder: om de Heren Officieren uit te nodigen tot het bijwonen van de officiele opening van de nieuwe officiersafdeling in het benedenlokaal van het Zeemanshuis, No. 49, de 26ste dezer, des avonds om 8 uur.

AMBACHTSSCHOOL ST. JOZEF.

Het getuigschrift kon dit jaar aan de volgende jongelui worden uitgereikt.

Voor machine-bankwerken zijn de volgende leerlingen geslaagd:

O. Allé, F. D. Curiel, B. Isenia, J. Laurens, O. Leseur, J. M. Rosina, J. Schoop, H. Tweeboom, J. Frederik.

Voor timmeren:

R. Arion, L. Daal, S. Godfried, V. Koeiman, D. Kram, P. Martis, E. Monte, S. Parcial, R. Rosina, W. Stredels.

Het aantal leerlingen dat dit jaar de school verlaat is toch werkelijk niet zo gering en toch kunnen we niet aan alle aanvragen voldoen. Dit jaar waren de aanvragen ook veel meer dan in andere jaren. In het nieuwe jaar worden weer ruim 60 jongens in de eerste klasse geplaatst voor de vakken mach.-bankwerken, timmeren, electriciën en auto-monteur. Jammer dat er zo weinig animo bestaat voor de vakken meubelmaken en loodgieten. Deze laatste vakken zijn toch ook zo nodig hier op Curaçao. Over het algemeen wordt de toeloop naar de Amb.school steeds groter omdat men de resultaten ziet van de afgestudeerde jongelui. Ook van Bonaire worden de aanvragen steeds groter. Vooral nu de Broeders van St. Jan op Curaçao zijn gekomen wordt dit vergemakkelijkt omdat de jongens daar kunnen logeren. Wat voor hun geestelijk welzijn in ieder geval veel beter is.

INWIJDING VAN HET ZEEMANSHUIS AFDELING OFFICIEREN.

Op tweede Kerstdag 's avonds even voor acht uur traden we de geheel herschapen zalen van het R.K. Zeemanshuis binnen, waarvan de benedenverdieping speciaal is ingericht voor de officieren van Marine en Koopvaardij. De beschildering is licht en fris, hoewel de keuze der kleuren niet het gelukkigste deel van de restauratie genoemd mag worden.

Gezellige zitjes overal, mooie moderne zetels, waar men zich gaarne in weg laat zinken en slechts met moeite kan besluiten, zich weer te verheffen; keurige schilderijen, prenten, pentekeningen, een grote moderne afbeelding van de „Sterre der Zee"; alleraardigste lampjes langs de muren, voor deze speciale gelegenheid uitgebreid met enige roodgloeiende kerstkransen en een feestelijk verlichte en versierde kerstboom, die bij de illuminatie van 't interieur hun welwillende assitentie verleenden.

Een biljard nodigt tot spelen, terwijl een uitgebreide bibliotheek een variatie van romans en ernstige lectuur aanbiedt om van te watertanden; een prima fonkelnieuw radiotoestel stond in ontstaanbaar flegma menig jaloers bezoeker de ogen uit te steken.

In een hoek van het gebouw zat in alle bescheidenheid de King of Jazz op het moment te wachten dat de gouverneur zou binnentreden.

Gasten stroomden binnen en links en rechts knikkende en wuivende baande een ieder zich een weg door de feestelijke zalen langs de hoge, voorname lambrizering.

We merkten op: de Hr. Casiano, Voorzitter, de Hr. Mendez, vice-voorzitter, de Hr. Schouten, Secretaris, de Hr. Tecla, tweede Secretaris, de Hr. Goilo, penningmeester, Mej. Louise Meijer, bibliothecarisse verder pastoor Elie, geestelijk adviseur en verschillende andere paters; de Hr. Jas, procureur—generaal, de Hr. ten Brink, Dir. van Openbare Werken, de Hr. Goslinga. Inspecteur van het onderwijs, de Hr. Schonegevel, Dir. van de C.P.I.M., de Hr. Diekman, hoofd van Politie, Broeder Esser, Overste van de Kruisvaarders van Sint Jan, en vele andere notabelen met hun vrouwen en dochters.

Om acht uur trad Mgr. Verriet binnen, met zijn secretaris, bijna onmiddellijk gevolgd door Z. E. de gouverneur en diens adjudant. Glazen, die iets goeds voorspelde werden op enorme bladen door keurige bedienden rondgedeeld en volgens de regelen der kunst gevuld met goudgeel schuimende champagne. Waarop de Hr. Casiano zich in postuur zette tot het houden van de volgende toespraak, die wij engiszins verkort weergeven.

Rede Casiano.

De Voorzitter begon met beide Excellenties en de andere genodigden hartelijk welkom te heten en te bedanken voor hun belangstelling.

Toen volgde een kort overzicht van de geschiedenis van het Apostolaat ter Zee op Curaçao. Opgericht 25 Juli 1926 op initiatief van den Hr. Jan Borgonjen en gesteund door den Z. E. Pater P. I. Verriet. Het bestuur beperkte zich uit gebrek aan ruime geldmiddelen tot het bezoeken van schepen en het verstrekken van goede lectuur.

Om het laadje te spekken werd omgezien naar leden en donateurs, waarvan de twee oudste waren en nog zijn, de C.P.I.M. en de K.N.S.M.

De werkzaamheden konden zich hierdoor langzamerhand meer en meer uitbreiden; feestavondjes werden georganiseerd, terwijl vooral Kerstmis en Koninginnedag luisterrijk gevierd werden.

Het vorig jaar vatte het huidig bestuur het plan op om het Zeemanshuis uit te breiden met een officiersafdeling.

Het bestaande gebouw, een huurhuis, leende zich niet voor de gewenste veranderingen. Na lang delibereren besloot men het huis aan te kopen. De heren Maduro en Curiels Bank werden bereid gevonden over de koop te onderhandelen en op het ogenblik mag het Apostolaat zich de gelukkige eigenaar noemen van het Zeemanshuis. Er werd nu gebroken en verbouwd tot het huidige resultaat bereikt was.

Dankwoorden volgden aan Mgr. Verriet voor zijn morele en aan het Gouvernement voor zijn financiële steun; aan afgetreden bestuursleden voor het door hen gepresteerde werk; aan de geestelijke adviseurs voor hun kostbare raad; aan leden en donateurs, aan Scheepvaartmaatschappijen voor hun bijdragen, aan de Firma Nederhorst voor hun prestaties.

Een bizonder woord van dank aan een zeer voorname functionaris, de penningmeester en huisbeheerder, de Hr. Goilo; tevens aan den Hr. Schouten, secretaris, voor zijn aparte bemoeiingen om in Holland een meubilair uit te zoeken.

Curaçao is een eerste rangs haven en wil ook een eerste rangs zeemanshuis hebben en het heeft er nu een! Het Apostolaat kent haar hoge roeping: de zeeman ontspanning en geestelijke hulp te bieden, als hij die nodig heeft.

Moge het Apostolaat groeien en bloeien onder de zegen van den Allerhoogste en onder bescherming van de Stella Maris tot meerdere eer en glorie van God en tot welzijn van de zeelieden!

Daarna werd de gouverneur verzocht het huis officieel ter beschikking te stellen van de belanghebbenden.

Openingswoord Gouverneur Wouters:

De gouverneur rees aanstonds van zijn zetel tot het uitspreken van een kort en hartelijk woord. Z.E. had met genoegen gehoor gegeven aan de uitnodiging om deze nieuwe lokaliteiten, bestemd voor officieren van Marine en Koopvaardij, te komen openen.

Z.E. sympathiseert met het doel, waarvan hij het nut zo duidelijk inziet. De gewone zeeman voelt zich onwennig in een zelfde lokaliteit met zijn meerderen, gewend als ze zijn aan strenge afscheiding en afzonderlijke behuizing in de dienst; terwijl de officieren, in de mening, dat de zaken bezet zijn door hun onderhorigen, besluiten om maar niet binnen te treden, om niet aangezien te worden voor spelbrekers. De nieuwe toestand heeft deze moeilijkheid radicaal verholpen; deze verandering kan in alle opzichten een verbetering worden genoemd.

Met het uitspreken van de hoop, dat het Zeemanshuis moge groeien en bloeien en van veel nut moge zijn voor den zeevarende die Curaçao aandoet, verklaarde de gouverneur de officieren-afdeling voor geopend.

Nu kwam eindelijk de beurt aan de champagne, die langzamerhand warm was geworden, terwijl de banda van „Doy" haar best zat te doen om een vrolijke atmosfeer te scheppen, nu het officiële gedeelte achter de rug was.

De voorname personages, gevolgd door vele gasten, gingen rustig de lokaliteiten bezichtigen, wat gelijk stond met bewonderen. „Als dit nog niet trekt, dan weet ik niet meer, wat er wèl trekt", hoorde ik iemand zeggen.

Als vanzelf vormden zich groepjes om de verschillende tafeltjes, waar een koele dronk en een goede sigaar tot blijven nodigden.

Verschillende voorname gasten inspecteerden tevens de bovenverdieping.

Toen om negen uur Z.E. de gouverneur het gebouw hoogst tevreden verliet, bracht de banda voor de tweede maal het Wilhelmus ten gehore. Verschillende genodigden verlieten nu eveneens het gebouw, terwijl vele anderen nog geruime tijd gezellig bijeenbleven.

Het is een aangename avond geweest met een voornaam cachet; vertrouwen we dat 't tevens de inzet geweest is van een nieuwe bloeiperiode voor het R. K. Zeemanshuis.

Rep.

DE MARINE MET KERSTMIS.

Wegens gebrek aan plaats konden de katholieken der Nederlandse Marine geen plaats vinden in de nachtmis van de kerken in de stad.

Daarom had de aalmoezenier Pater van der Looy gezorgd dat er voor hen plaats was in de kapel van de Zusters in het St. Martinusgesticht.

Na een voorbereiding in de middag voor de Kerstdag gingen op Kerstmis zelf ruim 40 man met hun Commandant te communie terwijl Pater de Bruin voor hen de H. Mis deed en de Kerstpreek hield.

Deze mannen zongen zelf hun Mis en woonden met grote godsvrucht de drie Missen bij.

Onder de algemene H. Communie zongen de Zusters.

Na de H. Missen was er een ontbijt met gezellig samenzijn in het Zeemanshuis.

Onze gelukwensen met dit mooie voorbeeld.

Dankbetuiging.

De Directie van het Leprozengesticht bedankt mede namens de Zusters en patienten allen, die in den loop van dit jaar op een of andere wijze den lijdensweg van de patienten door hun giften en attenties verlicht hebben; heel bijzonder gaat onze dank uit naar de dames-vereeniging „de Koningin Emma-stichting", die, evenals vorige jaren, ook weer dit jaar de groote steun geweest is voor onze patienten. God zegene ze allen!

ADVERTENTIE.

De Commissie tot viering van de Heugelijke Gebeurtenis te verwachten in het Koninklijk Huis stelt ter beschikking van de ingezetenen van Curaçao nationale vlaggen tegen verminderde prijs van f. 1.25 per stuk te verkrijgen bij de winkels van de Cooperatieve Vereeniging en Nijverheid, bij de politieposten DOMINGUITO, CAS CHIQUITO, RIO CANARIO, BRIONPLEIN en BERG ALTENA, bij het kantoor van de NED. INDISCHE GAS MAATSCHAPPIJ, bij de DISTRICTMEESTERS en bij het MAGAZIJN van Openbare Werken te Parera.

WELKOM.

Met het s.s. Simon Bolivar arriveerden hier Frater Canutus, hoofd van het St. Thomas College met twee nieuwe Fraters, Evarist Ketelaars en Auxentius Somers, beiden bestemd voor Scherpenheuvel.

Mede arriveerde hier Dr. Ch. Engels.

ONTVREEMD.

Door de 29jarige vrouw B. is aangifte gedaan, dat uit een vaas, staande in haar woning, een bankbiljet van *f* 10.— is ontvreemd. Het bankbiljet is zeer vermoedelijk weggenomen gedurende de korte tijd dat zij haar huis had verlaten, om een boodschap te doen. De Politie onderzoekt de zaak.

BEDREIGING.

Tegen de 40-jarige L. en de 47-jarige G. wordt door de Politie procesverbaal opgemaakt, omdat zij elkander wederkerig met een mes zouden hebben bedreigd, terwijl G. zijn tegenstander L. tevens met een mes in de rechterhand zou hebben gesneden.

ERRATA.

Op pag. 4 van dit blad is de volgorde van de kolommen foutief. Men gelieve de kolommen te lezen in deze volgorde: kolom 5, 6, 1, 2, enz.

BRAND.

In de morgen van 23 December l.l. brak brand uit in een garage te Santa-Maria, alhier. Bij aankomst van de inmiddels uitgerukte brandspuit bleek de brand geblust te zijn. Naar de oorzaak van de brand wordt door de Politie een onderzoek ingesteld.

DIEFSTAL.

Door de 17-jarige dienstbode M. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van een koffer, inhoudende kleding. Als verdacht hiervan is door de Politie aangehouden de 34-jarige M. Hij bekende het feit en is daarna onder aanzegging van proces-verbaal heengezonden.

VLAGGEN TEGEN VERMINDERDE PRIJS.

De Commissie tot viering van de heugelijke Gebeurtenis te verwachten in ons Koninklijk Huis stelt ter beschikking van de ingezetenen van Curaçao nationale vlaggen tegen verminderde prijs. Deze vlaggen zijn verkrijgbaar in de winkels en Politieposten die de advertentie in dit blad aangeeft. Wij sporen allen aan van deze gelegenheid gebruik te maken om zo op de dag dat de saluutschoten, die de geboorte van een nieuwe Oranjetelg aankondigen, zullen vallen, blijk te kunnen geven van Uw nationaal gevoel.

DE SALINJA ZAAK.

Bij de verdere behandeling der Salinja zaak werden zowel door de getuigen T.H. als P.M. andere verklaringen afgelegd als vroeger.

Als reden gaf T.H. dat hij bij zijn verklaring voor de Kantonrechter het advies van Mr. Papier had gevolgd. De andere getuigen ontkenden dergelijke advies van Mr. Papier te hebben ontvangen.

Ook Mr. Papier ontkende het gezegde van T.H.

De zaak werd uitgesteld tot 4 Januari.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

Naar verluid zullen de Oslostaten de 17de Januari voor de bepaalde conferentie te Kopenhagen bijeen komen.

Met de Kerstdagen werd in Duitsland aan 50 gevangen geestelijken gelegenheid gegeven deze dagen thuis door te brengen. De bekende Dr. Niemöller was daar niet onder.

NEDERLAND.

De Tweede Kamer heeft zonder hoofdelijke stemming de begroting voor Economische Zaken aangenomen. Met 57 tegen 30 stemmen werd de begroting van Onderwijs aangenomen.

Tegen stemden o.a. de S.D.A.P. want zeide de woordvoerder:

Dit kabinet heeft al de onderwijs belangen opgeofferd aan die der Defensie. Het tegenstemmen der S.D.A.P. fractie is dus gericht tegen het gehele kabinet.

H.M. de Koningin bracht de Kerstdagen in het Burger Ziekenhuis door bij H.K.H. de Prinses en den Prins.

De nieuwe Maarbrug bij Hedel zal heden worden geopend.

Ook Roermond zal wederom garnizoensplaats worden.

Hare Majesteit de Koningin en H.K.H. de Prinses vierden het Kerstfeest in het Burger Ziekenhuis, waar de lunch met de verleegsters werd gebruikt. De Koningin reikte aan de patienten en verpleegsters persoonlijk geschenken uit.

De goede stemming in het Ziekenhuis werd verhoogd door de uitstekende toestand van Prins Bernhard. Op Kerstavond zijn hofdames van H.M. de Koningin de bedden langs gegaan om naar de toestand van de patienten te informeren, daarbij gechenken aanbiedend, voor de kinderen suikergoed of chocolade, voor de ouderen bonbons of fraaie gebruiksartikelen. Ook de leden van het personeel werden bedacht. De zalen waren sober met groen versierd en een strijkje speelde zacht kerstliederen, terwijl een zusterkoor liederen zong.

Zondagmiddag maakten de Koningin en de Prinses een wandeling in de omgeving van de Zeeburgerdijk.

In den Haag bestaat de bekende vereniging „Ons Hollands Lied", onder leiding van Jo van Ramshorst, die in Januari a.s. reeds zijn 350ste zangavond leiden zal. Het Kinderkoor deze Vereniging heeft een lied ingestudeerd, dat bij de geboorte der baby gezongen zal worden en op een gramofoonplaat vastgelegd. De Prinses heeft zich bereid verklaard, deze plaat te willen aanvaarden.

Aan de ommezijde der plaat, staat een tweede lied, dat „vervulde Bede" heet en dat zo eenvoudig en fijn is, dat wij het hierbij gaarne publiceren:

Vervulde Bede:
Vaak keek ik, in der jonkheid jaren,
verlangend naar omhoog.
Wanneer de sterren blonken aan hel-
d're hemelboog.
Mijn ziel bad tot den Vader: Gij die
mij ziet van ver,
Laat uit den Hemel dalen, voor mij
een enk'le ster.
Veel dromen zijn vervlogen, die jaren
vlogen voort,
Maar zie, mijn kinderbede heeft Gode
mij verhoord.
Nu lacht mij, in zijn wiegje, mijn kind-
je toe, zo teer.
Een sterre van den hemel, een sterre
Hem ter eer.

Het voorlopig verslag der begroting 1938 van de Eerste Kamer bepleit de meest krachtige verdedigingsmaatregelen voor het Rijk in Azië. Sommige waren beducht, dat de regering niet in de eerste plaats aan de verdediging van Indië, doch aan die van het Moederland, haar aandacht had besteed.

Diepe indruk op de leden maakte de verklaring van den Commandant van de Indische zeemacht, dat het aanwezige vliegtuigmaterieel dringende vernieuwing behoeft, daar het aanwezige materiaal in meerdere opzichten sterk verouderd is.

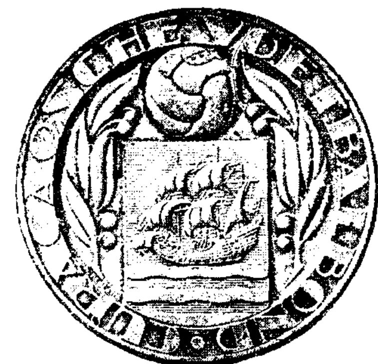
Ook de andere bodems zijn verouderd zicht der senatoren, in gene dele voor haar taak berekend. Van het tweetal kruisers is er een volkomen verouderd, terwijl de tweede niet sterk genoeg is.

Ook de andere bodems zijn verouderd en zullen niet in staat blijken, de verdediging der uitgestrekte Archipel tegen een modern gewapende vloot met succes te vervullen.

Het Voorlopig Verslag dringt er op aan, dat de Regering spoedig een einde zal maken aan de grote verwarring, die er heerst inzake de schrijfregels der Nederlandse taal. De huidige toestand wordt uitermate verwarrend en onbevredigend geacht.

„MISS FOTO" VOOR DE CAMERA. Zoals we weten is het een gewoonte geworden om alle Koninginnen te kiezen, en de laatste die gekozen werd, is „Miss Foto" in Parijs. Hier zien we de schone „Miss Foto" met haar vriendinnen bij het nemen van foto's.

SPORT - RUBRIEK

Officële Mededelingen
van
"De Curaçaose Voetbalbond".

OPSTELLING VAN HET ELFTAL DAT ZAL UITKOMEN VOOR DE CURAÇAOSCHE COMBINATIE.

J. Pinedo (Herc.)
J. Hollander (R.C.C.) — A. J. Maduro (S.U.B.T.)
W. Leers (J. Hol. — A. Sentiago (J. Hol.) — H. Royer (J. Hol.)
Ch. Becker (Scherp.) — A. de Castro (Volh.) — H. Panneflek (R.CC.) — J. Leonora (J. Holl.) — J. Christian (S.U.B.T.)

Reserves: A. Raphaela, S.U.B.T. J. Scorrea, Jong Holl. O. Troeman, Jong Holland, E. Atalida Hercules, L. B. Isidora Volharding, E. Rondijk Volharding, C. Prince, R.C.C. G. Pardo Jong Holland, J. Coffie, Scherpenheuvel.

Aanvoerder: A. J. Maduro ,S.U.B.T.
Tenue: Zwarte broek en blauwe bondstrui.

OPSTELLING VAN HET ELFTAL DAT ZAL UITKOMEN VOOR DE SURINAAMSE COMBINATIE.

Groen-Zwart.

J. Casper
J. Brons — A. de Koop
W. Goedhardt — J. Hoelen — W. Mau Asam
M. Brakke — Lo Ning Hing Jr. — M.Nahar — A. Naaldijk — E Jurrjens

Reserves: Drielingen, Willems, Jones, Lieuw Sjoe, Lo Ning Hing Sr.

OPSTELLING VAN HET HOLLANDS ELFTAL DAT ZAL SPELEN TEGEN HET CURAÇAOS- EN SURINAAMS ELFTAL.

J. Goetzee (Asiento)
A van Noort (Asiento) — W. Lambij (Asiento)
A. de Wolf (Asiento) — C. Bloemendaal (Asiento — J. Boon (Asiento)
H. v.d. Eem (Asiento) — L. Opschoor (Asiento) — v.d.Speld (Holl. — Boelhouwer (Asiento) — P. Kroon (Asiento)

Reserves:
van Buren, Hollandia
Brink, P.S.V.
I. de Jong, Asiento
Pieters, Hollandia
Nieuwkerk, Asiento
de Roos, Hollandia

MUNDO NOBO:

2 Januari 1938 n.m. 4.45 uur:	Holland—Suriname Scheidsrechter O. Corsica Grensrechters B. L. Dijk en F. Kranenburg
9 Januari 1938 n.m. 4.30 uur:	Holland—Curaçao Scheidsrechter F. Kranenburg Grensrechters A. Oehlers en O. Corsica
? Januari 1938 n.m. 4.30 uur:	Finale Scheidsrechter H. Elfrink Grensrechter 0. Corsira en A. Oehlers.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, **de heer H. A. Dennert, Breedestraat** 181 telefoon 640.

GEOPENBAARD AAN DE KLEINEN.

Een Kerstverhaal.

Ismael was het jongste zoontje van een tollenaar, die de belasting inde op de weg van Betlhehem naar Hebron. Deze publikaan geleek niet op velen van zijn soort: hij dreef geen woeker en maakte zich niet schuldig aan ongerechtigheid, doch vreesde God en verwachtte biddend de verlossing van zijn volk. Zeven zonen waren hem door de hemel geschonken, en Ismael, de jongste, was boven de anderen begiftigd met een helder verstand. 't Was een slank ventje met zacht-bruin gelaat, dik, zwart haar, diepe en schitterende ogen; vroom was hij als een jonge rabijn en o, zo vlug van begrip.

Driemaal daags ging hij met zijn vriendjes van het dorp naar de synagoge van Bethlehem, welke tempel en school tegelijk was. Men bad en leerde er, men las er verzen uit de Pentateuch en hoorde daarna de uitlegging ervan. En de kleine Ismael, op zijn matje gezeten, verrichtte de rituele gebeden terwijl hoofd en boven lichaam meebewogen met de maatslag. Zo, lerend en biddend, overwoog hij de heilige geloften Gods.

En toch, al was hij de beste van zijn klas, Ismael toonde zich bij de lessen niet steeds gewillig en volgzaam. In die tijde immers waren de leraars van Irael met blindheid geslagen: zij geloofden en hoopten niet meer.

Vreemde, heel vreemde woorden klonken in de oren der kinderen; men leerde hun, dat ijdel was het geloof, ijdel ook waren de overleveringen der Vaderen. Een Romeins redenaar was door Judea getrokken met warmte verdedigend dat de verwachtingen van Israel niet die waren, welke men voorheen had geleraard. En de leerlingen van die man waren velen in aantal. Men lachte in de scholen met Jehova en zijn heiligen: David en Salomon waren bloeddorstige wreedaards geweest; Judith, de bevrijdster, noemde men een dwaze vrouw en alle helden der geschiedenis — van Gedeon tot de Machabeeën— werden met spot en hoon behandeld door die leermeesters zonder geweten.

Nu en dan vroeg een der kinderen: „En Christus, de beloofde Koning, moet Hij niet komen?" Dan geboden de meesters hun te zwijgen en verboden hun die naam nog uit te spreken. Of wel, zij schudden verachtend het hoofd, vertrokken hun gelaat tot een spotlachje, lieten een smadelijk woord horen of zelfs zeer vreemde woorden, welke de zielen dier kinderen eenzamer dan de woestijn maakten. „Een nieuw tijdperk breekt aan" zeiden ze. „De Messias — dat is rijkdom, genot, overvloed van allen, een paradijs op aarde. Eten, drinken, slapen, genieten, dat is het leven en de wet des levens."

En de kinderen gingen heen, droef-gestemd en met spijt gevoelend, dat de sterren aan de hemel hunner ziel een voor een werden gedoofd, gelijk aan de hemel boven de aarde.

Ismael echter zonderde zich van zijn kameraadjes af. Wanneer zijn meester de roem en de hoop van Israel lasterde, overtuigde hij zich in stilte te dieper ervan. Hij protesteerde in zijn jeugdig zieltje tegen die laster. Hij overlas de teksten der H. Schrift en treffend was 't de pogingen van den knaap te zien om de sombere wolken te verdrijven, waarmee men zijn ziele-hemel verduisteren wilde.

Hij wist niet veel, doch dit wist hij zeker, dat de heilige Boeken en de Vaderen niet hadden gelogen.

En wanneer hij 's avonds terugkeerde naar de woning van den tollenaar, zeide hij: „Vader, moet Hij niet komen en zal de Ster niet spoedig opgaan?"

En de publikaan antwoordde: „Zeer zeker kind! De Verlosser heeft zijn uur gekozen, doch onze zonden houden Hem nog terug."

En het kind sliep in, een blos en een lach op het gebruinde gelaat, en droomde van een Ster, een heel schone, van een wonder-verlichte nacht, van God, die mens worden zou.

Op een avond kwam de kleine te laat aan de synagoge-school. 't Was koud, en sneeuw lag over de velden en in de straten van Bethlehem. Een grote menigte reizigers, versperde de weg en had hem aldus belet op tijd te komen. Hij was een arme man en een arme vrouw gevolgd, die tevergeefs onderdak zochten in verschillende herbergen. De jonge vrouw scheen hem zo uitgeput toe, dat hij een ogenblik plan had gemaakt om haar te zeggen: „Kom maar mee naar mijn vader. Hij heeft nog wel plaats en ge zult mijn mat krijgen." De man en de vrouw begaven zich ten slotte naar het veld met de reuachtige heuvelen.

Ismael kwam dan op school, hijgend en gloeiend rood als een roos van Engaddi. Hij zette zich neer en moest een bestraffende blik van den meester verduren. Deze las juist een bijbelvers, waarin Bethlehem genoemd wordt als de geboorteplaats van den toekomstigen Koning. Hij zeide:

— De Messias is in uzelf. Mat u niet af met kinderachtige dromen en domme bijgelovigheden. Gijzelf zijt de beheerssers van het nieuwe tijdperk. Gij zult verwerkelijken de vrijheid des geestes, de broederschap der harten, de gelijkheid van levensgeluk. In plaats van de hemel moet gij de aarde beschouwen, om haar aldoor rijker en schoner te maken. De beloofde Koning — dat zijt gij, dat zijn wij, dat is de bewuste mensheid... Er is geen andere koning; wellicht is er niet eens een andere God!

Bij dat woord sprong Ismael driftig op. Hij verhief zich in zijn volle lengte, liep tussen de zittende jongens door en plaatste zich recht tegenover de meester.

— Rabbi, gij vergist u! riep hij verontwaardigd uit.

— Wie heeft je dat gezegd?

— Het H. Boek, Rabbi.

— Je kunt het niet eens verstaan

— Maar mijn vader wel, Rabbi.

— Die is te onnozel! schreeuwde de meester woedend.

— Maar onze Vaderen dan, onze Vaderen!

— Die waren ook te eenvoudig.

— Mijn hart zegt het me!

— Je hart, lachte de meester spottend.

— Wat is dat?

De meester maakte een onwillekeurige beweging, daalde toen af van het spreekgestoelte, nam den knaap ruw bij de arm, voegde hem vinnig enige beledigende woorden toe en trok hem naar de deur. Vooruit! Weg! Ik sluit je buiten de synagoge. Ga naar hen die de hersenen afstompen. Ga naar de domme herders op het veld. Daar hoor je thuis!

Ismael hoorde nauwelijks deze laatste woorden. Hij was reeds op straat. Het scheen hem toe, dat de avond helderder was dan ooit te voren. De hemel leek een ontzaggelijke lichtgloed, welke zich als een reusachtige koepel over de aarde welfde. Op de drempels der huizen zaten de bewoners en verbaasd vroegen ze aan elkander: Wat scheelt er toch vanavond? Welk een klaarte in de lucht!

Ismael keerde zich naar het Oosten. Daar stond een ster. geheel nieuw, heel ver, schitterend — een helle vlam in de hemelse lichtgloed!

— De Ster! riep hij uit, terwijl een golf van geluk door geheel zijn lichaam stroomde.

En hij begon te lopen, steeds rechtdoor, in de richting, waarin hij het echtpaar, dat hem zo had aangetrokken, had zien verdwijnen. En zie — iemand hield hem bij de hand, een geheimzinnig wezen, dat blank was als sneeuw, vleugelen had en een psalm zong, schoner dan die van David. Ismael liep voort, vloog bijna, besteeg heuveltjes en sprong over greppels, wondde zijn voeten aan doornen op het veld, doch niets belette zijn snelle gang.

Eindelijk stond hij stil voor een armoedige beestenstal. Waarlijk, daar waren de twee vreemde reizigers, die hij in de avondschemering had ontdekt; zij lagen op hun knieën voor een voederbak. En... in dat kribbetje rustte een lief kindje, dat de armpjes uitstrekte als naar de gehele wereld.

En Ismael verbaasde zich niet over die verlatenheid, ergerde zich niet over die grote armoede. Zeker, in zijn kinderdromen had hij iets anders gezien. Maar wat hinderde dat, dacht hij. Hij redeneerde niet, geloofde slechts en... viel aanbiddend op de knieën.

— Hem had ik verwacht! zuchtte hij.

Toen aanbad hij den Kleine, terwijl hij zijn hoofd hield gebogen in het stró, en hij offerde aan het Goddelijk Kind zijn eigen kinderhartje, blij en gelukkig...

De volgende morgen was Ismael het eerst aan de synagoge. De kinderen van Bethlehem voegden zich bij hem en zij praatten over de voorbije nacht, over de wondervolle ster en over het grote nieuws, dat de herders in de stad hadden verspreid...

— Ik, ik heb Hem gezien! riep Ismael als in verrukking.

— Waar, waar? vroegen de kinderen. En hij vertelde al wat hij wist.

— Breng ons er heen, drongen de kleinen aan.

— Alleen uit nieuwsgierigheid? vroeg hij ernstig.

— Neen, neen, om te geloven en te aanbidden.

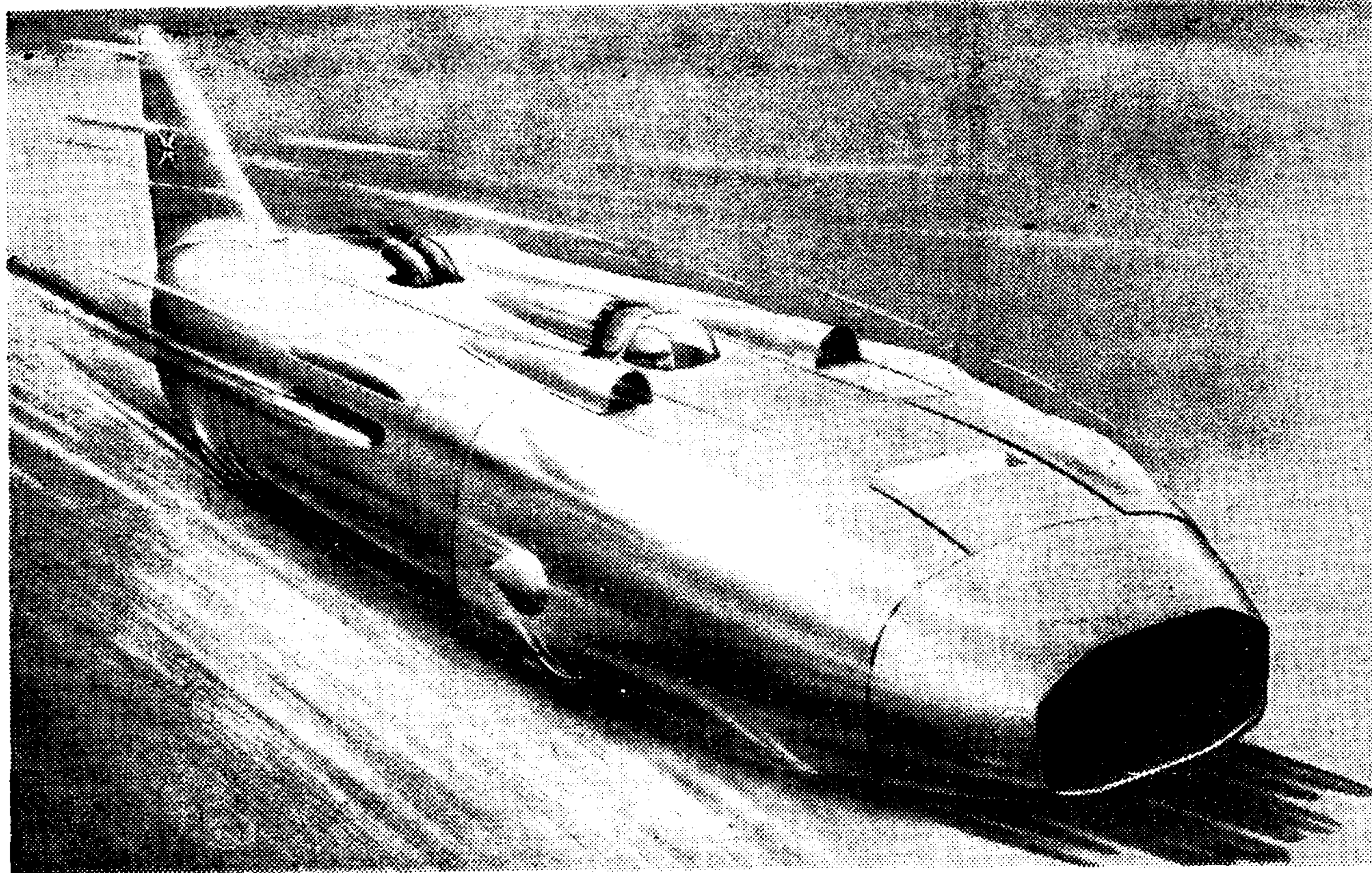
Die dag bleef de school van Bethlehem leeg, terwijl boven op de heuvel de stad vol kinderen was, die hun Kerstvreugde uitzongen.

En de echo's van dat lied daalden van de bergen de wereld in en vormden het heerlijke gezang, dat, de eeuwen door, de schuldloze kinderen zingen en dat de grote der wereld niet verstaan...

KONINGIN ASTRID EN O. L. VROUW VAN FATIMA.

Mgr. Finbarr Ryan O. P., die kort geleden tot Coadjutor Aartsbisschop van Port of Spain (Trinidad) gewijd is, heeft in een lezing over het Portugese Heiligdom Fatima gemeld, dat Koningin Astrid haar onderricht in de Katholieke leer eens wilde opgeven, omdat zij moeilijkheden had met de leer over de Moeder Gods. Haar leraar bad om hulp en beloofde een bedevaart te doen naar het Heiligdom van Fatima, toen de Koningin plotseling van gedachten veranderd scheen te zijn. Op de avond van dezelfde dag liet de koningin de Kanunnik roepen en tot zijn grote verbazing deelde zij hem mede, dat al haar moeilijkheden verdwenen waren en dat zij in de Katholieke Kerk wenste opgenomen te worden.

Wanneer de zang bestemt hetgeen
men heeft verkoren,
Dan klinkt die galm en wijs veel
schoner in onze oren.

WONDERBARE SNELHEID VAN EYSTON. Hier ziet men Kapitein George Eyston, de Britse bestuurder, zeer hard rijden, in zijn acht-wielige auto „Thunderbolt" in welke hij denkt veel vlugger te kunnen reizen dan men het ooit heeft gedaan op het land, viz., 309,6 miles per uur. Hij heeft het inderdaad gedaan op de vlakte van Bonneville, bij Salt Lake City in Utah.